26

A B R A M
IN ÆGYPTO.
MELODRAMMA
ABBATIS POMPEII FIGARII

Muſicis animatum Modulis

A DOMINICO ZAZARA

SEMINARII ROMANI PHONASCO.

BIBLIOTECA NAZ.

R O M Æ,
Ex Typographia Reu. Cam. Apoſtolicæ.
M. DC. XCII.

SVPERIORVM PERMISSV.

INTERLOCVTORES.

Abram.
Sarai.
Loth.
Pharao.
Aulicus.
Chorus.

Argomento della Prima Parte.

Regnando la Fame nelle parti, ove trovavaſi Abramo, ſi ritira egli in Egitto, dove temendo à ſe qualche male per la bellezza di Sarai ſuà Moglie, le impone il paleſarſegli ſemplicemente Sorella. Rapita eſſa da Faraone, ubbidiſce ad Abramo con non iſcoprirſegli Moglie. Faraone ne aſpira alle Nozze, & in di lei grazia promette molto bene ad Abramo, e compagni.

Della Seconda.

Preparando Faraone le ſue Nozze con Sarai vien funeſtato da molte diſgrazie; non ſapendo la cagione, per cui Iddio lo flagelli. Sarai vedendo le diſaventure del Rè, non sà più indurſi à tacere con tanto di lui danno. Riſolve con Abramo di paleſare al Rè il ſuo ſtato Maritale; il che appena inteſo da Faraone, la rimette in libertà, dolendoſi con Abramo del ſuo ſilenzio.

PARS PRIMA.

Cho. Ite procul, ô timores
Reviviſcit noſtra ſpes.
Abr. Fidæ gentes, gaudete.
Si ſedibus paternis
Fame pulſæ fuiſtis,
En fertilis Ægyptus hìc æternis
Luxuriat ariſtis.
Tu Sarai, tu Loth, curſibus lætam
Nunc præfigite metam.
Benignus hìc nobis arridet Deus.
Lot. Tibi ſemper parebo;
Frater æquè tu es, ac Princeps meus.
Sar. Abram, voluntas tua
Sarai voluntas eſt. Subditæ viris
Iurè vivunt uxores.
Vxor ſum ego, meus vir tu es.
Cho. Ite procul &c.
Sar. Ecce nobis Ægyptus fœcunda
Hìc arridet gratiſſima ſedes.
Flavæ circum curvantur ariſtæ,
Atque Nili dum murmurat unda,
Siſte, ſiſte
Siſte, clamat, viator, hic pedes.
Ecce &c.
Larga meſſe ubique prædives
Ecce lætus exultat arator.
*T*erræ ſinus frumento ſunt pleni;
Et Ægypti ditiſſimi cives,
Veni, veni
Veni, clamant, à longe Viator.
Larga &c.
Lot. At, ne tanta fortuna
Mens evadat ſuperba
Forsàn latebit hic anguis in herba.

Sæpè navitas illudit
Maris placida maieſtas.
Dormientibus ventis, & undis
Vix in altum carina vocatur:
Cùm repentè ſuſcitatur
E' viſceribus profundis
Horridiſſima tempeſtas.
Sæpè &c.

Sar. Ecquis in tanto gaudio nunc effudit
Voces adeò funeſtas?

Lot. Sæpè navitas illudit
Maris placida maieſtas.
Naves allicit ore ridenti,
Pacem alit in ſinu tranquillo.
Sed repentè ſuper illo
Si veloces ſpirant venti,
Vndas ſuſcitant infeſtas.
Sæpè &c.

Sar. Confide, Loth, confide.
Sortis rigor adverſo
Hic forſitàn ceſſabit.

Abr. Noſtræ genti diſperſæ
Ægyptum dedit Deus. Ipſe ſervabit.
Oh fælix ille pes
Cui Deus ipſe meta!
Illius ſola ſpes
Florebit ſemper læta.
Oh fælix.
At quæ nova timoris
Me cauſa nunc affligit?
Ah' in vultum Vxoris
Nimis aulicus iſte oculos figit.

Aul. Quid eſt hoc, quod videtis luces meæ?
Vultus, quem hic aſpicio,
Non eſt vultus mulieris, ſed Deæ.
In genis tam formoſis
Pulcherrimus eſt flos.
Tàm lucidæ pupillæ

Sunt

Sunt placidæ favillæ,
Quæ citò perdent nos.
In genis.

Abr. Me miſerum! iam cor ſibi funeſtum
Nunc prædicit eventum.

Aul. Ecquid lentus hic moror?
Tam formoſæ mulieris adventum
Regi ſignificabo. Tanta forma
Rege tantùm eſt digna.

Abr. Infælix! quid audivi? Eritne mihi
Sors hìc forsàn maligna?

Lot. Quid, ò Frater, ſuſpiras?

Sar. Sponſe, pectoris tui
Quò fugit nunc invicta fortitudo?

Abr. Intrepidus iam fui,
Sed nunc timidum facit
Nimia tui vultus pulchritudo.

Sar. Mea te firmet fides.

Abr. Ah! Sarai, te non vides.
Pharaonis iam cerno Miniſtros
In te manum armare rapacem.
Et per caſus tam mihi ſiniſtros
Dabo cordi quietem, & pacem?
Si vicinam iam cerno procellam,
Si ventorum iam tonant furores,
Vndè mentis tumultus expellam?
Quis in corde ſedabit timores?

Lot. Abram, ſic tuæ mentis evaneſcit
Vigor ille ſublimis?

Abr. Sarai eſt pulchra nimis.
Ah, ſarai, ne, quæſo,
Nunc te dicas uxorem;
Sed, ut ſecurus vivam,
Fratrem me voca, voca te ſororem:

Sar. Fratris quidem eſt nomen ſuave
Nobis verò non utile nomen.
Parebo. ſed cave
Ne forma ſororis

Dilectum uxoris;
Nunc auferat omen.
Fratris &c.

Abr. Hoc eſt tibi dicendum,
Vt malum nimis grave
Vel eludam, vel domem.

Sar. Fratris quidem eſt nomen ſuave
Nobis vero non utile nomen.
Parebo ſed cave
Ne. . . . . .
Quid tamen aſpicio? Quanta turba
Huc è tecto regali nunc accurrit?

Abr. Heu! quis mihi ſuccurrit?
Vxor dilecta citò
Ad benè te gerendum linguam para.

Sar.Lot.Abr. Eſt miſeris fortuna ubique amara.

Lot. Oh verè nimis duras
Conditiones mortalium!
Ab uno hoſte declinare curas.
Et incurris in alium. . . . . .
Fortunam tam gravem
Nunc iurè dolebo
Diſperſam ſi navem
In portu videbo. . . .
Vbique fæcunda
Eſt vita dolore
Sunt ſirtes ſub unda,
Snnt angues ſub flore.

Aul. Siſte pedem, formoſa. Tuæ fortis
Velox arripe crinem. Te requirit
Nunc Ægypti Monarca.

Sar. Me Ægypti Monarca!
Ad quid?

Aul. Iam tui vultus
Eſt accenſus à fama

Sar. Rege dignus non eſt vultus incultus,

Aul. Vt benè tibi ſit, amantem ama.

Sar. Sed de Abram germano;

Sed

Sed de Loth conſanguineo,
Sed de tot, quos hic vides,
Meæ ſortis conſortibus quid erit?

Aul. Mea te firmet fides.
Ipſi quoque fruentur
Tua ſorte fælici.
Erunt in gratiam tui Regis amici.
Noſtri nunc Domina
Tu Regis es.
Abſterge fletus,
Et pelle metus
Es tuæ gentis tu ſola ſpes.
Noſtri &c.

Sar. Hoc tantùm ſuppl. à rogo, ut hic ſecuræ
Et Fratris ſint, & amicorum res.

Aul. Noſtri nunc Domina
Tu Regis es
Hic vives læta,
Si tu es meta
Quò Pharaonis nunc tendit pes.
Noſtri &c.

Sar. Abram, quid erit mihi?
Non me Sponſam dicendo,
Pharaonis accendo
Magis flammam laſcivam.

Abr. Sile, ſi vis ut vivam

Sar. Ad planctus iam me præparo
Iam nova fugit quies
Iam labris hæret vox.
A te me ipſam ſeparo,
Et, quæ ſurgebat, dies
Erit infauſta nox.
Ad planctus &c.

Phar. Mulier ſuſpirata nondum venis?
Pulchritudinis tuæ
Iam accenſus à fama
Te præcordijs expecto amore plenis.
Mulier ſuſpirata nondum venis?

Per te totus iam ſuccendor,
Chare ſplendor,
Et inflammor ſola ſpe.
Si conſumor, dum te ſpero,
Qualis ero
Chare vultus coram te?
Per te &c.
Sed vicinam iam video
Proh ſtupor! in hoc vultu
Pulchritudinis eminet faſtigium.
Quis genis color? quis oculis decor?
Eſt amoris prodigium
Si hunc ſolem aſpiciens non obcæcor.

Aul. Rex, ante pedes tuos
Ecce ſiſtitur præda.

Phar. Si in vultu tam digno
Iam cordis mei ſeruitutem lego,
Ipſa prædatrix eſt, præda ſum ego.

Sar. Inuictiſſime Rex, vilis ancillæ
Ne obſequium deſpicias;
Sed me, ſed Fratrem meum hac in aula
Nunc benignè reficias,
Hoc ſupplex rogo Mulier peregrina.

Phar. Surge: tu nunc Ægypti eris Regina.
Tanti vultus à ſplendore
Præ amore cor liqueſcit.
Hæ pupillæ
Sunt fauillæ
Vndè flamma citò creſcit.
Ab hac luce, qua ſuccendor,
Quantus ſplendor hic reſultat!
Me affligit,
Me transfigit
Et in pœnis cor exultat.
Gaude, Mulier formoſa. Tibi, & tuis
Eſt Ægyptus amica.
Erit nunc tuus Frater Frater meus.

Abr. Adſit, ò Rex, tibi benignus Deus.

Sar.

Sar. Nos benignitas tua,
O Rex, tibi devincit
(Abram, ut tibi obediam, ita loquor.)
Phar. Sed pulchritudo tua Regem vincit.
Abr. Loth, quid tibi videtur?
Loth. Te propitius nunc Deus comitetur.
Phar. Nunc cordis amantis
Solamen tu es.
Sar. Tu pœnis in tantis
Levamen, & ſpes.
Sar. } *Phar.* } *à 2.* Hoc mihi cordis / vultus tui præbent favores / fulgores
à 2. Pœnæ dulces ut ſint, chari dolores.
Phar. Eia gentes gaudete. Meæ Sponſæ
Aula iam plaudat tota.
Mea nunc metam tetigere vota.
Plaudat Nilus, & iucundas
Circa ripas tollat undas.
Nunc arridet [illegible] a ſors.
Si tot votis iam [illegible] tita
Mea datur mihi vita,
Fuge procul, fuge mors.
Plaudat &c.
Aul. Pallidus ergo dolor
Sit undique proſcriptus.
Chorus. Tota cum Rege ſuo gaudet Ægyptus.

Finis primæ Partis.

PARS

PARS SECVNDA

Phar. ME miſerum! quid video?
Quem nunc peccando irritavi Deum?
Toi ne undique malis tam repente
Et me, & Regnum meum
Laceratum deploro,
Dum in te, pulchra ſarai, quam adoro,
Bona cuncta poſſideo?
Me miſerum: quid video?
Fortunæ dum crinem
Tenere putamus,
Tunc gaudio ſpectamus
Inſiſtere finem.
Spes illicò ruit.
Sub Sole quidquid eſt, vt vnda, fluit.

Aul. Procùl, ò Rex, procùl ab ore tuo
Omnem pelle querelam.
Sarai in vultu ſuo.
Ægritudinis tuæ gerit medelam.
In corde regali
Æterna ſit pax.
Iuſta ſunt iubila,
Si pellit nubila
Tam pulchra fax.
In &c.

Phar. Sed inter populorum
Tot effuſa ſuſpiria
Hic me ſemper amorum
Enervabunt deliria?

Aul. Non ſubditorum infimi dolores
Sublimem tangant Regem.

Phar. Super ægrotum gregem
Ipſi quoque ægri ſunt boni Paſtores

Aul. At ſarai formoſa hùc appropinquat.
Ad illius aſpectum
Omnis dolor, ò Rex, te derelinquat.

Sar.

Digitized by Google

Sar. Diri Dæmonum furores
Quid pugnatis contra me ?
In me curas, & dolores
Dum crudeles excitatis,
Nil turbatis meum cor.
Mihi Deus dum aſſiſtit,
Cor reſiſtit,
Et armatur firma ſpe.
Diri &c.
Phar. Ah dum Saraim aſpicio,
Vehementiùs uror.
Phar. Aul. In pulchro vultu pulcher eſt & furor.
Sar. Sarai nimis infelix !
Quoquò pedes tu feras, inimicus
Semper ſequitur te Rex impudicus.
Phar. Sarai ?
Sar. Pharao hìc eſt. Fugam arripio
Phar. Ah Sarai ! tu fugis ?
Hanc amoris mercedem nunc recipio ?
Sar. Rex, me oculis tuis iurè nego.
Omnis erumnæ tuæ cauſa ſum ego.
Aul. Præ vocibus tam meſtis
Spiritus in me languent ſemivivi :
Phar. Proh dolor ! quid audivi ?
Quæ dolorum tam repente
Vaſta moles gravat me ?
Mille pœnis iam circumdor :
Sed tu, Sarai, ubi es
Mei cordis ſola ſpes ?
Si tu fugis, iam confundor.
Sed luminibus ſerenis,
Si tu venis,
Me in pœnis tam amaris
Conſolaris
Deſtitutum omni ſpe.
Quæ dolorum &c.
Aul. Quis ridenti fortunæ fidem dabit,
Si quaſi tactum improviſo fulmine

Pha-

Digitized by Google

Pharaonem præcipitem videmus
A deliciarum culmine?

Chorus Hæc eſt rerum natura.
Præterit huius mundi omnis figura.

Lot. Abram, quouſquè tandèm.
Taciturnum te geres?
Ergo dedecus tuum mutus feres?
Surgat à ſomno vili
In te ſopita mens;
Iurè ſuperba Nili
Ne te deludat gens.
Surgat &c.

Abr. Ah! Loth, hic quidèm vivo
Dilectiſſimus Regi.
Mille me cingunt oves,
Mille ſub iugis meis mugiunt boves.
Dum vero Saraim alienam cerno,
Divitiarum genus omne ſperno.

Lot. Nec eſt remedij ſpes?

Abr. Si tantùm loquor iam remedium ſpero.

Lot. Et adhùc mutus es?

Abr. Mutus ſemper non ero
Fræna miſeri timoris
Amor auferet à me,
Præ anguſtijs doloris
Seu peremptum me tu flebis,
Seu videbis
Lætum, Sarai, cum te.
Fræna &c.

Lot. Hùc Sarai appropinquat oportuna

Abr. Mihi arridet fortuna.

Sar. Abram, adhuc ſilebo?
Vxoris ergo nomen
Semper tenens ignotum,
Et nos, & Pharaonis Regnum totum
Semper agi in deterius videbo?
Abram, adhùc ſilebo?

Abr. Heu! lingua reſpondebo nimis triſti,
Sarai,

Sarai, deſiſte iam: ſat ſiluiſti:

Sar. Dum felicem iam te ſperas:

Lot. Quandò lætum te tenebis

à 2. Si tu miſer ſemèl æras,

Quoquò is, ubique flebis.

Sar. Sed pœnis finem dabo

A ſilentio deſiſtens,

Quod tu, coniux dilecte, præcepiſti:

Abr. Sarai, deſiſte iam. ſat ſiluiſti.

Sar. Si poſt nubila, & horrores

Mihi Cælum ridet mite,

Ite procùl, ò dolores,

Et vos iubila, venite.

Abr. In pœnis tam amaris

Sarai, tu ſemivivum conſolaris.

Sar. Sed Regem adeamus

A br. Te fidus ſequor

Lot. Eamus

à 3. Eamus.

Aul. Heu! quam Regis miſereor!

Mille patitur manes, & per aulam

Fræneticus vagatur.

Ah! ni Fatum mutatur,

Mala iàm vidi, ſed peiora vereor.

Heu! quam Regis miſereor!

Oh Rex infælix!

Inter amores

Expertus eſt dolores:

Exultabat nuper fælix,

Sed à Cælo dum vexatur;

Lachrimatur

Inter mille nunc angores:

Oh Rex &c.

Sed ſtipatus à turba huc appropinquat,

Phar. Abram, quidnam eſt hoc, quod tu feciſti?

Cur non tuam uxorem.

Saraim mihi dixiſti?

En tuus mé nunc flagellavit Deus,

Et,

Et, mecum ſimulando, tu es reus.

Abr. Si timidum condemnas
Timoris vim non ſcis.
Doloris urget pœna;
Sed metus inter fræna
Non eſt loquendi vis.
Si timidum.

Phar. Erroris tamen tui
Amarum mea gens fructum collegit.

Lot. Ad ſilendum, ò Rex, timor coegit.
Heu quot miſeros ſilere
Sæpè durus cogit pavor!
Hic linguam cohibet,
Hic queſtus prohibet,
Et nos Regum æquè ferè
Furor opprimit, & favor.
Heu &c.

Phar. Tua tecum ſit uxor.
Regi quoquè indecorum
Eſt alienum violare thorum.
Mihi quidèm in genis formoſis
Amoris illuxit
Lætiſſima fax,
Sed nunc ſpinæ naſcuntur e roſis
Iam riſus effluxit
Et fugit iam pax.
Sed quanta pro me mala
Tulit populus meus!

Sar. Lætare, Pharao; tibi parcet Deus.
Menti ſi redit lux,
Surgat in corde ſpes.
Fælix iam Regni Dux;
Iam Deo charus es.

Phar. Abram, invitus ego in te peccavi.
Tu te ipſum accuſa.

Abr. Timorem meum tu, ò Rex, excuſa.
Sæpè turres expugnas honoris
O timoris duriſſima vis!

Et